

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXV. De seruulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Invocatōne B. tis, pro conseruatione filij aures Virginis illic pernox appellare non desinebat.
Kunegundis
eripitur puerulus ex fave
cabua lupi.

Mane facto nutricius ille syluæ erūpens, paruulum, quem rapuerat, illasum reportat, & insulco, ubi boues pridie arauerant, in pellicula sua diligenter inuolutum collocat, ipse propter sedens custodias obseruat. Vbi verò ruricolas & vomeres iam appropinquare sibi videt, quasi de paruuli quiete securus, mansuetus discedit. Quem illi, ut mos est, clamore persequentes, seruus, qui boues stimulabat, pelles aspiciens, ecce, ait, tegumenta pneri, quem lupus rapuit. Accurrens, dormientem paruulum intactum, vultu splendidum reperiunt, & non sine multa admiratione hæc considerantes, ciuibus & matri nuntiant. Illa aduolans, & præ gaudio in lacrymas pro rumpens, ubi, & quo modo fuisset, inquirit. Ille, iuxta ætatem simpliciter; *Canis, ait, ille, qui me aportauit, blandè me perlingens in si-*
nus suo compositum, tota nocte dormire fecit.

C A P V T X X V.

De seruulo.

Sta, quæ modo succinctè miracula diximus, & alia plura, quæ vitio prolixitatis transimus, ne more hirudinis lectorē, quem huc usque studiosum tenuimus, effluendo fastidiosum occidamus, signum in seruulo quasi annorum sedecim diuina operatione *exponamus, aut simile quid deesse videatur.

*acrem,

Estum. * Qui cæteris membris secundum ordinem naturæ bene dispositis, in principali, quod est caput, tanta passione agitabatur, ut sine intermissione parieti, si proximus esset, allideretur, pectus mento tunderet, scapulas tempore verberaret, nunquam in eodem statu, vel verba fundens, cibum aut potum vix aliquando sumens, permaneret. Si quando illi dormire contigisset, solo collapsus, modo caput terra, modo *cælum pulsare videres; & quod miserabile dictu, dum ab omnibus, propterea quod horribilis visu foret, fugeretur, à singulis videri optabatur.

IIIc

Iste antè fama, quām aspectu notus, dum ad nos peruenisset, stipem inter domos accipiens, aliquandiu sustentatus est. Hunc archisynagogus videns, si vestra CHVNEGVDIS, ^{* Iudæus.} ad Christianos ait, istum curauerit, me Christo ac fidei vestræ ^{I. Cor. I.} applicare poterit. Sed, quod dicit Apostolus: Iudæi signa ^{* que-} petunt; in hoc Iudæo ostensum est. Nam patiens tertia Dominica Resurrectionis feria, dum super sepulcro salutiferæ Virginis salubri premeretur sopore, manu inuisibili quadam taetus, inde sanatus, cum summa omnium admiratione, ac laude abscessit. Iudæus verò infelix à perfidia sua æternos passus ignes non recessit.

CAPVT XXVI.

Deterra in thus, & ingrana mutata.

Illud autem in ultimo, quod tamē signorum illius non ultimum fuit, subnectam. Quoniam terra circa sepulcrū eius à fidelibus collecta, in speciem lucidissimi thuris, aut etiam mundissimi grani fuit frequenter redacta. Super hoc Innocentius Papa in ^{Ez. Innocentius III.} Sermone ad populum in Lateranensi Palatio habito, vitæ illius merita, & miraculorum insignia commemorando, subintulit; Recte, fratres charissimi, puluis ille, quo gleba huī sanctissimæ Virginis debito humanitatī sepulta tegitur, in thus atq. granum redigitur, monium Ponque se sub sexu fragili, dum viueret, à lictis continens, ab illicitis abstinentis, tifia de sanctibatum Domino holocaustum obtulit, & diues Christo, pauper sibi, pauperes Christi sub diversi ordinis atq. sexus professione quotidie pascit. Merito ergo in catalogo sanctorum erit adscribenda, quæ vitam sanctorum semper studuit imitari. Collectam itaque à nobis conscriptam cum officio totius missæ huic nostro sermoni apposuimus, & Apostolica auctoritate omnibus Ecclesiis in honore tanta Virginis decantari direximus.

S. Henrici sponsam, scilicet Cunigundam Virginem. *Siffridus Presbyter Misnensis, lib. 2.* Anno M. CCI. Sancta Cunegundis Imperatrix & virgo Canonizata est ab isto Papa Innocentio III. Causa canonizatio bilem mouit Aventino, qui lib. 7. admodum stomachosè. Ne (Episcopi) res diuinæ flocci facere videantur, magno religionis supercilio Chunegundam albo superum adscribunt.

CAPVT